Evangelium secundum Marcum

Cap. 1 1 Initium Evangelii Jesu Christi, Filii Dei.
2 Sicut scriptum est in Isaia propheta :
Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam,
qui præparabit viam tuam ante te.
3 Vox clamantis in deserto :
Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus.
4 Fuit Joannes in deserto baptizans, et prædicans
baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. 5 Et
egrediebatur ad eum omnis Judææ regio, et
Jerosolymitæ universi, et baptizabantur ab illo in Jordanis
flumine, confitentes peccata sua. 6 Et erat Joannes
vestitus pilis cameli, et zona pellicea circa lumbos ejus, et
locustas et mel silvestre edebat. 7 Et prædicabat dicens :
Venit fortior post me, cujus non sum dignus procumbens
solvere corrigiam calceamentorum ejus. 8 Ego baptizavi
vos aqua, ille vero baptizabit vos Spiritu Sancto.

9 Et factum est : in diebus illis venit Jesus a Nazareth
Galilææ : et baptizatus est a Joanne in Jordane. 10 Et
statim ascendens de aqua, vidit cælos apertos, et
Spiritum tamquam columbam descendentem, et
manentem in ipso. 11 Et vox facta est de cælis : Tu es Filius
meus dilectus, in te complacui.

12 Et statim Spiritus expulit eum in desertum. 13 Et erat in
deserto quadraginta diebus, et quadraginta noctibus : et
tentabatur a Satana : eratque cum bestiis, et angeli
ministrabant illi.

14 Postquam autem traditus est Joannes, venit Jesus in
Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei, 15 et dicens :
Quoniam impletum est tempus, et appropinquavit regnum
Dei : pœnitemini, et credite Evangelio. 16 Et præteriens
secus mare Galilææ, vidit Simonem, et Andream fratrem
ejus, mittentes retia in mare (erant enim piscatores), 17 et
dixit eis Jesus : Venite post me, et faciam vos fieri

piscatores hominum. 18 Et protinus relictis retibus, secuti
sunt eum. 19 Et progressus inde pusillum, vidit Jacobum
Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, et ipsos componentes
retia in navi : 20 et statim vocavit illos. Et relicto patre suo
Zebedæo in navi cum mercenariis, secuti sunt eum.

21 Et ingrediuntur Capharnaum : et statim sabbatis
ingressus in synagogam, docebat eos. 22 Et stupebant
super doctrina ejus : erat enim docens eos quasi
potestatem habens, et non sicut scribæ. 23 Et erat in
synagoga eorum homo in spiritu immundo : et exclamavit,
24 dicens : Quid nobis et tibi, Jesu Nazarene ? venisti
perdere nos ? scio qui sis, Sanctus Dei. 25 Et comminatus
est ei Jesus, dicens : Obmutesce, et exi de homine. 26 Et
discerpens eum spiritus immundus, et exclamans voce
magna, exiit ab eo. 27 Et mirati sunt omnes, ita ut
conquirerent inter se dicentes : Quidnam est hoc ?
quænam doctrina hæc nova ? quia in potestate etiam
spiritibus immundis imperat, et obediunt ei. 28 Et processit
rumor ejus statim in omnem regionem Galilææ.

29 Et protinus egredientes de synagoga, venerunt in
domum Simonis et Andreæ, cum Jacobo et Joanne.
30 Decumbebat autem socrus Simonis febricitans : et
statim dicunt ei de illa. 31 Et accedens elevavit eam,
apprehensa manu ejus : et continuo dimisit eam febris, et
ministrabat eis.

32 Vespere autem facto cum occidisset sol, afferebant ad
eum omnes male habentes, et dæmonia habentes : 33 et
erat omnis civitas congregata ad januam. 34 Et curavit
multos, qui vexabantur variis languoribus, et dæmonia
multa ejiciebat, et non sinebat ea loqui, quoniam
sciebant eum.

35 Et diluculo valde surgens, egressus abiit in desertum
locum, ibique orabat. 36 Et prosecutus est eum Simon, et
qui cum illo erant. 37 Et cum invenissent eum, dixerunt ei :

Quia omnes quærunt te. 38 Et ait illis : Eamus in proximos
vicos, et civitates, ut et ibi prædicem : ad hoc enim veni.
39 Et erat prædicans in synagogis eorum, et in omni
Galilæa, et dæmonia ejiciens.

40 Et venit ad eum leprosus deprecans eum : et genu flexo
dixit ei : Si vis, potes me mundare. 41 Jesus autem
misertus ejus, extendit manum suam : et tangens eum, ait
illi : Volo : mundare. 42 Et cum dixisset, statim discessit ab
eo lepra, et mundatus est. 43 Et comminatus est ei,
statimque ejecit illum, 44 et dicit ei : Vide nemini dixeris :
sed vade, ostende te principi sacerdotum, et offer pro
emundatione tua, quæ præcepit Moyses in testimonium
illis. 45 At ille egressus cœpit prædicare, et diffamare
sermonem, ita ut jam non posset manifeste introire in
civitatem, sed foris in desertis locis esset, et
conveniebant ad eum undique.

Cap. 2 1 Et iterum intravit Capharnaum post dies, 2 et
auditum est quod in domo esset, et convenerunt multi, ita
ut non caperet neque ad januam, et loquebatur eis
verbum. 3 Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui a
quatuor portabatur. 4 Et cum non possent offerre eum illi
præ turba, nudaverunt tectum ubi erat : et patefacientes
submiserunt grabatum in quo paralyticus jacebat. 5 Cum
autem vidisset Jesus fidem illorum, ait paralytico : Fili,
dimittuntur tibi peccata tua. 6 Erant autem illic quidam de
scribis sedentes, et cogitantes in cordibus suis : 7 Quid hic
sic loquitur ? blasphemat. Quis potest dimittere peccata,
nisi solus Deus ? 8 Quo statim cognito Jesus spiritu suo,
quia sic cogitarent intra se, dicit illis : Quid ista cogitatis
in cordibus vestris ? 9 Quid est facilius dicere paralytico :
Dimittuntur tibi peccata tua : an dicere : Surge, tolle
grabatum tuum, et ambula ? 10 Ut autem sciatis quia Filius
hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait
paralytico), 11 tibi dico : Surge, tolle grabatum tuum, et
vade in domum tuam. 12 Et statim surrexit ille : et, sublato
grabato, abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, et

honorificent Deum, dicentes : Quia numquam sic vidimus.

13 Et egressus est rursus ad mare, omnisque turba
veniebat ad eum, et docebat eos. 14 Et cum præteriret,
vidit Levi Alphæi sedentem ad telonium, et ait illi :
Sequere me. Et surgens secutus est eum. 15 Et factum est,
cum accumberet in domo illius, multi publicani et
peccatores simul discumbebant cum Jesu et discipulis
ejus : erant enim multi, qui et sequebantur eum. 16 Et
scribæ et pharisæi videntes quia manducaret cum
publicanis et peccatoribus, dicebant discipulis ejus :
Quare cum publicanis et peccatoribus manducat et bibit
Magister vester ? 17 Hoc audito Jesus ait illis : Non
necesse habent sani medico, sed qui male habent : non
enim veni vocare justos, sed peccatores. 18 Et erant
discipuli Joannis et pharisæi jejunantes : et veniunt, et
dicunt illi : Quare discipuli Joannis et pharisæorum
jejunant, tui autem discipuli non jejunant ? 19 Et ait illis
Jesus : Numquid possunt filii nuptiarum, quamdiu sponsus
cum illis est, jejunare ? Quanto tempore habent secum
sponsum, non possunt jejunare. 20 Venient autem dies
cum auferetur ab eis sponsus : et tunc jejunabunt in illis
diebus. 21 Nemo assumentum panni rudis assuit
vestimento veteri : alioquin aufert supplementum novum a
veteri, et major scissura fit. 22 Et nemo mittit vinum novum
in utres veteres : alioquin dirumpet vinum utres, et vinum
effundetur, et utres peribunt : sed vinum novum in utres
novos mitti debet.

23 Et factum est iterum Dominus sabbatis ambularet per
sata, et discipuli ejus cœperunt progredi, et vellere
spicas. 24 Pharisæi autem dicebant ei : Ecce, quid faciunt
sabbatis quod non licet ? 25 Et ait illis : Numquam legistis
quid fecerit David, quando necessitatem habuit, et esuriit
ipse, et qui cum eo erant ? 26 quomodo introibit in domum
Dei sub Abiathar principe sacerdotum, et panes
propositionis manducavit, quos non licebat manducare,
nisi sacerdotibus, et dedit eis qui cum eo erant ? 27 Et

dicebat eis : Sabbatum propter hominem factum est, et
non homo propter sabbatum. 28 Itaque Dominus est Filius
hominis, etiam sabbati.

Cap. 3 1 Et introivit iterum in synagogam : et erat ibi
homo habens manum aridam. 2 Et observabant eum, si
sabbatis curaret, ut accusarent illum. 3 Et ait homini
habenti manum aridam : Surge in medium. 4 Et dicit eis :
Licet sabbatis benefacere, an male ? animam salvam
facere, an perdere ? At illi tacebant. 5 Et circumspiciens
eos cum ira, contristatus super cæcitate cordis eorum,
dicit homini : Extende manum tuam. Et extendit, et
restituta est manus illi. 6 Exeuntes autem pharisæi, statim
cum Herodianis consilium faciebant adversus eum
quomodo eum perderent.

7 Jesus autem cum discipulis suis secessit ad mare : et
multa turba a Galilæa et Judæa secuta est eum, 8 et ab
Jerosolymis, et ab Idumæa, et trans Jordanem : et qui
circa Tyrum et Sidonem multitudo magna, audientes quæ
faciebat, venerunt ad eum. 9 Et dicit discipulis suis ut
navicula sibi deserviret propter turbam, ne comprimerent
eum : 10 multos enim sanabat, ita ut irruerent in eum ut
illum tangerent, quotquot habebant plagas. 11 Et spiritus
immundi, cum illum videbant, procidebant ei : et
clamabant, dicentes : 12 Tu es Filius Dei. Et vehementer
comminabatur eis ne manifestarent illum.

13 Et ascendens in montem vocavit ad se quos voluit ipse :
et venerunt ad eum. 14 Et fecit ut essent duodecim cum
illo : et ut mitteret eos prædicare. 15 Et dedit illis
potestatem curandi infirmitates et ejiciendi dæmonia.
16 Et imposuit Simoni nomen Petrus : 17 et Jacobum
Zebedæi, et Joannem fratrem Jacobi, et imposuit eis
nomina Boanerges, quod est, Filii tonitrui : 18 et
Andræam, et Philippum, et Bartholomæum, et Matthæum,
et Thomam, et Jacobum Alphæi, et Thaddæum, et
Simonem Cananæum, 19 et Judam Iscariotem, qui et

tradidit illum.

20 Et veniunt ad domum : et convenit iterum turba, ita ut
non possent neque panem manducare. 21 Et cum
audissent sui, exierunt tenere eum : dicebant enim :
Quoniam in furorem versus est. 22 Et scribæ, qui ab
Jerosolymis descenderant, dicebant : Quoniam Beelzebub
habet, et quia in principe dæmoniorum ejicit dæmonia.

23 Et convocatis eis in parabolis dicebat illis : Quomodo
potest Satanas Satanam ejicere ? 24 Et si regnum in se
dividatur, non potest regnum illud stare. 25 Et si domus
super semetipsam dispertiatur, non potest domus illa
stare. 26 Et si Satanas consurrexerit in semetipsum,
dispertitus est, et non poterit stare, sed finem habet.
27 Nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere,
nisi prius fortem alliget, et tunc domum ejus diripiet.
28 Amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur filiis
hominum peccata, et blasphemiæ quibus
blasphemaverint : 29 qui autem blasphemaverit in
Spiritum Sanctum, non habebit remissionem in æternum,
sed reus erit æterni delicti. 30 Quoniam dicebant :
Spiritum immundum habet.

31 Et veniunt mater ejus et fratres : et foris stantes
miserunt ad eum vocantes eum, 32 et sedebat circa eum
turba : et dicunt ei : Ecce mater tua et fratres tui foris
quærunt te. 33 Et respondens eis, ait : Quæ est mater mea
et fratres mei ? 34 Et circumspiciens eos, qui in circuitu
ejus sedebant, ait : Ecce mater mea et fratres mei. 35 Qui
enim fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, et soror
mea, et mater est.

Cap. 4 1 Et iterum cœpit docere ad mare : et
congregata est ad eum turba multa, ita ut navim
ascendens sederet in mari, et omnis turba circa mare
super terram erat : 2 et docebat eos in parabolis multa, et
dicebat illis in doctrina sua : 3 Audite : ecce exiit

seminans ad seminandum. 4 Et dum seminat, aliud cecidit
circa viam, et venerunt volucres cæli, et comederunt illud.
5 Aliud vero cecidit super petrosa, ubi non habuit terram
multam : et statim exortum est, quoniam non habebat
altitudinem terræ : 6 et quando exortus est sol,
exæstuavit : et eo quod non habebat radicem, exaruit.
7 Et aliud cecidit in spinas : et ascenderunt spinæ, et
suffocaverunt illud, et fructum non dedit. 8 Et aliud cecidit
in terram bonam : et dabat fructum ascendentem et
crescentem, et afferebat unum triginta, unum sexaginta,
et unum centum. 9 Et dicebat : Qui habet aures audiendi,
audiat. 10 Et cum esset singularis, interrogaverunt eum hi
qui cum eo erant duodecim, parabolam. 11 Et dicebat eis :
Vobis datum est nosse mysterium regni Dei : illis autem,
qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt : 12 ut videntes
videant, et non videant : et audientes audiant, et non
intelligant : nequando convertantur, et dimittantur eis
peccata.

13 Et ait illis : Nescitis parabolam hanc ? Et quomodo
omnes parabolas cognoscetis ? 14 Qui seminat, verbum
seminat. 15 Hi autem sunt, qui circa viam, ubi seminatur
verbum, et cum audierint, confestim venit Satanas, et
aufert verbum, quod seminatum est in cordibus eorum.
16 Et hi sunt similiter, qui super petrosa seminantur : qui
cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiunt illud :
17 et non habent radicem in se, sed temporales sunt :
deinde orta tribulatione et persecutione propter verbum,
confestim scandalizantur. 18 Et alii sunt qui in spinas
seminantur : hi sunt qui verbum audiunt, 19 et ærumnæ
sæculi, et deceptio divitiarum, et circa reliqua
concupiscentiæ introëuntes suffocant verbum, et sine
fructu efficitur. 20 Et hi sunt qui super terram bonam
seminati sunt, qui audiunt verbum, et suscipiunt, et
fructificant, unum triginta, unum sexaginta, et unum
centum.

21 Et dicebat illis : Numquid venit lucerna ut sub modo

ponatur, aut sub lecto ? nonne ut super candelabrum
ponatur ? 22 Non est enim aliquid absconditum, quod non
manifestetur : nec factum est occultum, sed ut in palam
veniat. 23 Si quis habet aures audiendi, audiat. 24 Et
dicebat illis : Videte quid audiatis. In qua mensura mensi
fueritis, remetietur vobis, et adjicietur vobis. 25 Qui enim
habet, dabitur illi : et qui non habet, etiam quod habet
auferetur ab eo.

26 Et dicebat : Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo
jaciat sementem in terram, 27 et dormiat, et exsurgat
nocte et die, et semen germinet, et increscat dum nescit
ille. 28 Ultro enim terra fructificat, primum herbam, deinde
spicam, deinde plenum frumentum in spica. 29 Et cum
produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adsit
messis. 30 Et dicebat : Cui assimilabimus regnum Dei ? aut
cui parabolæ comparabimus illud ? 31 Sicut granum
sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est
omnibus seminibus, quæ sunt in terra : 32 et cum
seminatum fuerit, ascendit, et fit majus omnibus oleribus,
et facit ramos magnos, ita ut possint sub umbra ejus aves
cæli habitare. 33 Et talibus multis parabolis loquebatur eis
verbum, prout poterant audire : 34 sine parabola autem
non loquebatur eis : seorsum autem discipulis suis
disserebat omnia.

35 Et ait illis in illa die, cum sero esset factum :
Transeamus contra. 36 Et dimittentes turbam, assumunt
eum ita ut erat in navi : et aliæ naves erant cum illo. 37 Et
facta est procella magna venti, et fluctus mittebat in
navim, ita ut impleretur navis. 38 Et erat ipse in puppi
super cervical dormiens : et excitant eum, et dicunt illi :
Magister, non ad te pertinet, quia perimus ? 39 Et
exsurgens comminatus est vento, et dixit mari : Tace,
obmutesce. Et cessavit ventus : et facta est tranquillitas
magna. 40 Et ait illis : Quid timidi estis ? necdum habetis
fidem ? et timuerunt timore magno, et dicebant ad

alterutrum : Quis, putas, est iste, quia et ventus et mare
obediunt ei ?

Cap. 5 1 Et venerunt trans fretum maris in regionem
Gerasenorum. 2 Et exeunti ei de navi, statim occurrit de
monumentis homo in spiritu immundo, 3 qui domicilium
habebat in monumentis, et neque catenis jam quisquam
poterat eum ligare : 4 quoniam sæpe compedibus et
catenis vinctus, dirupisset catenas, et compedes
comminuisset, et nemo poterat eum domare : 5 et semper
die ac nocte in monumentis, et in montibus erat, clamans,
et concidens se lapidibus. 6 Videns autem Jesum a longe,
cucurrit, et adoravit eum : 7 et clamans voce magna dixit :
Quid mihi et tibi, Jesu Fili Dei altissimi ? adjuro te per
Deum, ne me torqueas. 8 Dicebat enim illi : Exi spiritus
immunde ab homine. 9 Et interrogabat eum : Quod tibi
nomen est ? Et dicit ei : Legio mihi nomen est, quia multi
sumus. 10 Et deprecabatur eum multum, ne se expelleret
extra regionem. 11 Erat autem ibi circa montem grex
porcorum magnus, pascens. 12 Et deprecabantur eum
spiritus, dicentes : Mitte nos in porcos ut in eos
introëamus. 13 Et concessit eis statim Jesus. Et exeuntes
spiritus immundi introierunt in porcos : et magno impetu
grex præcipitatus est in mare ad duo millia, et suffocati
sunt in mari. 14 Qui autem pascebant eos, fugerunt, et
nuntiaverunt in civitatem et in agros. Et egressi sunt
videre quid esset factum : 15 et veniunt ad Jesum : et
vident illum qui a dæmonio vexabatur, sedentem,
vestitum, et sanæ mentis, et timuerunt. 16 Et narraverunt
illis, qui viderant, qualiter factum esset ei qui dæmonium
habuerat, et de porcis. 17 Et rogare cœperunt eum ut
discederet de finibus eorum. 18 Cumque ascenderet
navim, cœpit illum deprecari, qui a dæmonio vexatus
fuerat, ut esset cum illo, 19 et non admisit eum, sed ait
illi : Vade in domum tuam ad tuos, et annuntia illis quanta
tibi Dominus fecerit, et misertus sit tui. 20 Et abiit, et cœpit
prædicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Jesus : et
omnes mirabantur. 21 Et cum transcendisset Jesus in navi

rursum trans fretum, convenit turba multa ad eum, et erat circa mare.

22 Et venit quidam de archisynagogis nomine Jairus, et
videns eum procidit ad pedes ejus, 23 et deprecabatur
eum multum, dicens : Quoniam filia mea in extremis est,
veni, impone manum super eam, ut salva sit, et vivat. 24 Et
abiit cum illo, et sequebatur eum turba multa, et
comprimebant eum. 25 Et mulier, quæ erat in profluvio
sanguinis annis duodecim, 26 et fuerat multa perpessa a
compluribus medicis : et erogaverat omnia sua, nec
quidquam profecerat, sed magis deterius habebat :
27 cum audisset de Jesu, venit in turba retro, et tetigit
vestimentum ejus : 28 dicebat enim : Quia si vel
vestimentum ejus tetigero, salva ero. 29 Et confestim
siccatus est fons sanguinis ejus : et sensit corpore quia
sanata esset a plaga. 30 Et statim Jesus in semetipso
cognoscens virtutem quæ exierat de illo, conversus ad
turbam, aiebat : Quis tetigit vestimenta mea ? 31 Et
dicebant ei discipuli sui : Vides turbam comprimentem te,
et dicis : Quis me tetigit ? 32 Et circumspiciebat videre
eam, quæ hoc fecerat. 33 Mulier vero timens et tremens,
sciens quod factum esset in se, venit et procidit ante eum,
et dixit ei omnem veritatem. 34 Ille autem dixit ei : Filia,
fides tua te salvam fecit : vade in pace, et esto sana a
plaga tua. 35 Adhuc eo loquente, veniunt ab
archisynagogo, dicentes : Quia filia tua mortua est : quid
ultra vexas magistrum ? 36 Jesus autem audito verbo quod
dicebatur, ait archisynagogo : Noli timere : tantummodo
crede. 37 Et non admisit quemquam se sequi nisi Petrum,
et Jacobum, et Joannem fratrem Jacobi. 38 Et veniunt in
domum archisynagogi, et videt tumultum, et flentes, et
ejulantes multum. 39 Et ingressus, ait illis : Quid turbamini,
et ploratis ? puella non est mortua, sed dormit. 40 Et
irridebant eum. Ipse vero ejectis omnibus assumit patrem,
et matrem puellæ, et qui secum erant, et ingreditur ubi
puella erat jacens. 41 Et tenens manum puellæ, ait illi :
Talitha cumi, quod est interpretatum : Puella (tibi dico),

surge. 42 Et confestim surrexit puella, et ambulabat : erat
autem annorum duodecim : et obstupuerunt stupore
magno. 43 Et præcepit illis vehementer ut nemo id sciret :
et dixit dari illi manducare.

Cap. 6 1 Et egressus inde, abiit in patriam suam : et
sequebantur eum discipuli sui : 2 et facto sabbato cœpit
in synagoga docere : et multi audientes admirabantur in
doctrina ejus, dicentes : Unde huic hæc omnia ? et quæ
est sapientia, quæ data est illi, et virtutes tales, quæ per
manus ejus efficiuntur ? 3 Nonne hic est faber, filius
Mariæ, frater Jacobi, et Joseph, et Judæ, et Simonis ?
nonne et sorores ejus hic nobiscum sunt ? Et
scandalizabantur in illo. 4 Et dicebat illis Jesus : Quia non
est propheta sine honore nisi in patria sua, et in domo
sua, et in cognatione sua. 5 Et non poterat ibi virtutem
ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus
curavit : 6 et mirabatur propter incredulitatem eorum, et
circuibat castella in circuitu docens.

7 Et vocavit duodecim : et cœpit eos mittere binos, et
dabat illis potestatem spirituum immundorum. 8 Et
præcepit eis ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum :
non peram, non panem, neque in zona æs, 9 sed
calceatos sandaliis, et ne induerentur duabus tunicis. 10 Et
dicebat eis : Quocumque introieritis in domum, illic
manete donec exeatis inde : 11 et quicumque non
receperint vos, nec audierint vos, exeuntes inde, excutite
pulverem de pedibus vestris in testimonium illis. 12 Et
exeuntes prædicabant ut pœnitentiam agerent : 13 et
dæmonia multa ejiciebant, et ungebant oleo multos
ægros, et sanabant.

14 Et audivit rex Herodes (manifestum enim factum est
nomen ejus), et dicebat : Quia Joannes Baptista resurrexit
a mortuis : et propterea virtutes operantur in illo. 15 Alii
autem dicebant : Quia Elias est ; alii vero dicebant : Quia
propheta est, quasi unus ex prophetis. 16 Quo audito

Herodes ait : Quem ego decollavi Joannem, hic a mortuis
resurrexit. 17 Ipse enim Herodes misit, ac tenuit Joannem,
et vinxit eum in carcere propter Herodiadem uxorem
Philippi fratris sui, quia duxerat eam. 18 Dicebat enim
Joannes Herodi : Non licet tibi habere uxorem fratris tui.
19 Herodias autem insidiabatur illi : et volebat occidere
eum, nec poterat. 20 Herodes enim metuebat Joannem,
sciens eum virum justum et sanctum : et custodiebat eum,
et audito eo multa faciebat, et libenter eum audiebat.
21 Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui
cœnam fecit principibus, et tribunis, et primis Galilææ :
22 cumque introisset filia ipsius Herodiadis, et saltasset,
et placuisset Herodi, simulque recumbentibus, rex ait
puellæ : Pete a me quod vis, et dabo tibi : 23 et juravit illi :
Quia quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni
mei. 24 Quæ cum exisset, dixit matri suæ : Quid petam ?
At illa dixit : Caput Joannis Baptistæ. 25 Cumque introisset
statim cum festinatione ad regem, petivit dicens : Volo ut
protinus des mihi in disco caput Joannis Baptistæ. 26 Et
contristatus est rex : propter jusjurandum, et propter
simul discumbentes, noluit eam contristare : 27 sed misso
speculatore præcepit afferri caput ejus in disco. Et
decollavit eum in carcere, 28 et attulit caput ejus in disco :
et dedit illud puellæ, et puella dedit matri suæ. 29 Quo
audito, discipuli ejus venerunt, et tulerunt corpus ejus : et
posuerunt illud in monumento.

30 Et convenientes Apostoli ad Jesum, renuntiaverunt ei
omnia quæ egerant, et docuerant. 31 Et ait illis : Venite
seorsum in desertum locum, et requiescite pusillum. Erant
enim qui veniebant et redibant multi : et nec spatium
manducandi habebant. 32 Et ascendentes in navim,
abierunt in desertum locum seorsum. 33 Et viderunt eos
abeuntes, et cognoverunt multi : et pedestres de omnibus
civitatibus concurrerunt illuc, et prævenerunt eos. 34 Et
exiens vidit turbam multam Jesus : et misertus est super
eos, quia erant sicut oves non habentes pastorem, et
cœpit docere multa. 35 Et cum jam hora multa fieret,

accesserunt discipuli ejus, dicentes : Desertus est locus
hic, et jam hora præteriit : 36 dimitte illos, ut euntes in
proximas villas et vicos, emant sibi cibos, quos
manducent. 37 Et respondens ait illis : Date illis vos
manducare. Et dixerunt ei : Euntes emamus ducentis
denariis panes, et dabimus illis manducare. 38 Et dicit
eis : Quot panes habetis ? ite, et videte. Et cum
cognovissent, dicunt : Quinque, et duos pisces. 39 Et
præcepit illis ut accumbere facerent omnes secundum
contubernia super viride fœnum. 40 Et discubuerunt in
partes per centenos et quinquagenos. 41 Et acceptis
quinque panibus et duobus pisces, intuens in cælum,
benedixit, et fregit panes, et dedit discipulis suis, ut
ponerent ante eos : et duos pisces divisit omnibus. 42 Et
manducaverunt omnes, et saturati sunt. 43 Et sustulerunt
reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, et de
piscibus. 44 Erant autem qui manducaverunt quinque
millia virorum.

45 Et statim coëgit discipulos suos ascendere navim, ut
præcederent eum trans fretum ad Bethsaidam, dum ipse
dimitteret populum. 46 Et cum dimisisset eos, abiit in
montem orare. 47 Et cum sero esset, erat navis in medio
mari et ipse solus in terra. 48 Et videns eos laborantes in
remigando (erat enim ventus contrarius eis) et circa
quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra
mare : et volebat præterire eos. 49 At illi ut viderunt eum
ambulantem supra mare, putaverunt phantasma esse, et
exclamaverunt. 50 Omnes enim viderunt eum, et
conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, et dixit eis :
Confidite, ego sum : nolite timere. 51 Et ascendit ad illos
in navim, et cessavit ventus. Et plus magis intra se
stupebant : 52 non enim intellexerunt de panibus : erat
enim cor eorum obcæcatum. 53 Et cum transfretassent,
venerunt in terram Genesareth, et applicuerunt.
54 Cumque egressi essent de navi, continuo cognoverunt
eum : 55 et percurrentes universam regionem illam,
cœperunt in grabatis eos, qui se male habebant,

circumferre, ubi audiebant eum esse. [56] Et quocumque
introibat, in vicos, vel in villas aut civitates, in plateis
ponebant infirmos, et deprecabantur eum, ut vel fimbriam
vestimenti ejus tangerent, et quotquot tangebant eum,
salvi fiebant.

Cap. 7 [1] Et conveniunt ad eum pharisæi, et quidam
de scribis, venientes ab Jerosolymis. [2] Et cum vidissent
quosdam ex discipulis ejus communibus manibus, id est
non lotis, manducare panes, vituperaverunt. [3] Pharisæi
enim, et omnes Judæi, nisi crebro laverint manus, non
manducant, tenentes traditionem seniorum : [4] et a foro
nisi baptizentur, non comedunt : et alia multa sunt, quæ
tradita sunt illis servare, baptismata calicum, et
urceorum, et æramentorum, et lectorum : [5] et
interrogabant eum pharisæi et scribæ : Quare discipuli
tui non ambulant juxta traditionem seniorum, sed
communibus manibus manducant panem ? [6] At ille
respondens, dixit eis : Bene prophetavit Isaias de vobis
hypocritis, sicut scriptum est :
Populus hic labiis me honorat,
cor autem eorum longe est a me :
[7] in vanum autem me colunt,
docentes doctrinas, et præcepta hominum.
[8] Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem
hominum, baptismata urceorum et calicum : et alia similia
his facitis multa. [9] Et dicebat illis : Bene irritum facitis
præceptum Dei, ut traditionem vestram servetis.
[10] Moyses enim dixit : Honora patrem tuum, et matrem
tuam. Et : Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur.
[11] Vos autem dicitis : Si dixerit homo patri, aut matri,
Corban (quod est donum) quodcumque ex me, tibi
profuerit : [12] et ultra non dimittitis eum quidquam facere
patri suo, aut matri, [13] rescindentes verbum Dei per
traditionem vestram, quam tradidistis : et similia
hujusmodi multa facitis.

[14] Et advocans iterum turbam, dicebat illis : Audite me

omnes, et intelligite. 15 Nihil est extra hominem introiens
in eum, quod possit eum coinquinare, sed quæ de homine
procedunt illa sunt quæ communicant hominem. 16 Si quis
habet aures audiendi, audiat. 17 Et cum introisset in
domum a turba, interrogabant eum discipuli ejus
parabolam. 18 Et ait illis : Sic et vos imprudentes estis ?
Non intelligitis quia omne extrinsecus introiens in
hominem, non potest eum communicare : 19 quia non
intrat in cor ejus, sed in ventrum vadit, et in secessum
exit, purgans omnes escas ? 20 Dicebat autem, quoniam
quæ de homine exeunt, illa communicant hominem. 21 Ab
intus enim de corde hominum malæ cogitationes
procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, 22 furta,
avaritiæ, nequitiæ, dolus, impudicitiæ, oculus malus,
blasphemia, superbia, stultitia. 23 Omnia hæc mala ab
intus procedunt, et communicant hominem.

24 Et inde surgens abiit in fines Tyri et Sidonis : et
ingressus domum, neminem voluit scire, et non potuit
latere. 25 Mulier enim statim ut audivit de eo, cujus filia
habebat spiritum immundum, intravit, et procidit ad
pedes ejus. 26 Erat enim mulier gentilis, Syrophœnissa
genere. Et rogabat eum ut dæmonium ejiceret de filia
ejus. 27 Qui dixit illi : Sine prius saturari filios : non est
enim bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus.
28 At illa respondit, et dixit illi : Utique Domine, nam et
catelli comedunt sub mensa de micis puerorum. 29 Et ait
illi : Propter hunc sermonem vade : exiit dæmonium a filia
tua. 30 Et cum abiisset domum suam, invenit puellam
jacentem supra lectum, et dæmonium exiisse.

31 Et iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad
mare Galilææ inter medios fines Decapoleos. 32 Et
adducunt ei surdum, et mutum, et deprecabantur eum, ut
imponat illi manum. 33 Et apprehendens eum de turba
seorsum, misit digitos suos in auriculas ejus : et exspuens,
tetigit linguam ejus : 34 et suscipiens in cælum, ingemuit,
et ait illi : Ephphetha, quod est, Adaperire. 35 Et statim

apertæ sunt aures ejus, et solutum est vinculum linguæ
ejus, et loquebatur recte. 36 Et præcepit illis ne cui
dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus
prædicabant : 37 et eo amplius admirabantur, dicentes :
Bene omnia fecit : et surdos fecit audire, et mutos loqui.

Cap. 8 1 In diebus illis iterum cum turba multa esset,
nec haberent quod manducarent, convocatis discipulis,
ait illis : 2 Misereor super turbam : quia ecce jam triduo
sustinent me, nec habent quod manducent : 3 et si
dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via :
quidam enim ex eis de longe venerunt. 4 Et responderunt
ei discipuli sui : Unde illos quis poterit saturare panibus in
solitudine ? 5 Et interrogavit eos : Quot panes habetis ?
Qui dixerunt : Septem. 6 Et præcepit turbæ discumbere
super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens
fregit, et dabat discipulis suis ut apponerent, et
apposuerunt turbæ. 7 Et habebant pisciculos paucos : et
ipsos benedixit, et jussit apponi. 8 Et manducaverunt, et
saturati sunt, et sustulerunt quod superaverat de
fragmentis, septem sportas. 9 Erant autem qui
manducaverunt, quasi quatuor millia : et dimisit eos.

10 Et statim ascendens navim cum discipulis suis, venit in
partes Dalmanutha. 11 Et exierunt pharisæi, et cœperunt
conquirere cum eo, quærentes ab illo signum de cælo,
tentantes eum. 12 Et ingemiscens spiritu, ait : Quid
generatio ista signum quærit ? Amen dico vobis, si
dabitur generationi isti signum. 13 Et dimittens eos,
ascendit iterum navim et abiit trans fretum.

14 Et obliti sunt panes sumere : et nisi unum panem non
habebant secum in navi. 15 Et præcipiebat eis, dicens :
Videte, et cavete a fermento pharisæorum, et fermento
Herodis. 16 Et cogitabant ad alterutrum, dicentes : quia
panes non habemus. 17 Quo cognito, ait illis Jesus : Quid
cogitatis, quia panes non habetis ? nondum cognoscetis
nec intelligitis ? adhuc cæcatum habetis cor vestrum ?

18 oculos habentes non videtis ? et aures habentes non
auditis ? nec recordamini, 19 quando quinque panes fregi
in quinque millia : quot cophinos fragmentorum plenos
sustulistis ? Dicunt ei : Duodecim. 20 Quando et septem
panes in quatuor millia : quot sportas fragmentorum
tulistis ? Et dicunt ei : Septem. 21 Et dicebat eis : Quomodo
nondum intelligitis ?

22 Et veniunt Bethsaidam, et adducunt ei cæcum, et
rogabant eum ut illum tangeret. 23 Et apprehensa manu
cæci, eduxit eum extra vicum : et exspuens in oculos ejus
impositis manibus suis, interrogavit eum si quid videret.
24 Et aspiciens, ait : Video homines velut arbores
ambulantes. 25 Deinde iterum imposuit manus super
oculos ejus : et cœpit videre : et restitutus est ita ut clare
videret omnia. 26 Et misit illum in domum suam, dicens :
Vade in domum tuam : et si in vicum introieris, nemini
dixeris.

27 Et egressus est Jesus, et discipuli ejus in castella
Cæsareæ Philippi : et in via interrogabat discipulos suos,
dicens eis : Quem me dicunt esse homines ? 28 Qui
responderunt illi, dicentes : Joannem Baptistam, alii
Eliam, alii vero quasi unum de prophetis. 29 Tunc dicit
illis : Vos vero quem me esse dicitis ? Respondens Petrus,
ait ei : Tu es Christus. 30 Et comminatus est eis, ne cui
dicerent de illo.

31 Et cœpit docere eos quoniam oportet Filium hominis
pati multa, et reprobari a senioribus, et a summis
sacerdotibus et scribis, et occidi : et post tres dies
resurgere. 32 Et palam verbum loquebatur. Et
apprehendens eum Petrus, cœpit increpare eum. 33 Qui
conversus, et videns discipulos suos, comminatus est
Petro, dicens : Vade retro me Satana, quoniam non sapis
quæ Dei sunt, sed quæ sunt hominum.

34 Et convocata turba cum discipulis suis, dixit eis : Si quis

vult me sequi, deneget semetipsum : et tollat crucem
suam, et sequatur me. 35 Qui enim voluerit animam suam
salvam facere, perdet eam : qui autem perdiderit animam
suam propter me, et Evangelium, salvam faciet eam.
36 Quid enim proderit homini, si lucretur mundum totum et
detrimentum animæ suæ faciat ? 37 Aut quid dabit homo
commutationis pro anima sua ? 38 Qui enim me confusus
fuerit, et verba mea in generatione ista adultera et
peccatrice, et Filius hominis confundetur eum, cum venerit
in gloria Patris sui cum angelis sanctis. 39 Et dicebat illis :
Amen dico vobis, quia sunt quidam de hic stantibus, qui
non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens
in virtute.

Cap. 9 1 Et post dies sex assumit Jesus Petrum, et
Jacobum, et Joannem, et ducit illos in montem excelsum
seorsum solos, et transfiguratus est coram ipsis. 2 Et
vestimenta ejus facta sunt splendentia, et candida nimis
velut nix, qualia fullo non potest super terram candida
facere. 3 Et apparuit illis Elias cum Moyse : et erant
loquentes cum Jesu. 4 Et respondens Petrus, ait Jesu :
Rabbi, bonum est nos hic esse : et faciamus tria
tabernacula, tibi unum, et Moysi unum, et Eliæ unum.
5 Non enim sciebat quid diceret : erant enim timore
exterriti. 6 Et facta est nubes obumbrans eos : et venit vox
de nube, dicens : Hic est Filius meus carissimus : audite
illum. 7 Et statim circumspicientes, neminem amplius
viderunt, nisi Jesum tantum secum. 8 Et descendentibus
illis de monte, præcepit illis ne cuiquam quæ vidissent,
narrarent : nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit.
9 Et verbum continuerunt apud se : conquirentes quid
esset, cum a mortuis resurrexerit. 10 Et interrogabant
eum, dicentes : Quid ergo dicunt pharisæi et scribæ, quia
Eliam oportet venire primum ? 11 Qui respondens, ait illis :
Elias cum venerit primo, restituet omnia : et quomodo
scriptum est in Filium hominis, ut multa patiatur et
contemnatur. 12 Sed dico vobis quia et Elias venit (et
fecerunt illi quæcumque voluerunt) sicut scriptum est de

eo.

13 Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam
circa eos, et scribas conquirentes cum illis. 14 Et confestim
omnis populus videns Jesum, stupefactus est, et
expaverunt, et accurrentes salutabant eum. 15 Et
interrogavit eos : Quid inter vos conquiritis ? 16 Et
respondens unus de turba, dixit : Magister, attuli filium
meum ad te habentem spiritum mutum : 17 qui ubicumque
eum apprehenderit, allidit illum, et spumat, et stridet
dentibus, et arescit : et dixi discipulis tuis ut ejicerent
illum, et non potuerunt. 18 Qui respondens eis, dixit : O
generatio incredula, quamdiu apud vos ero ? quamdiu vos
patiar ? afferte illum ad me. 19 Et attulerunt eum. Et cum
vidisset eum, statim spiritus conturbavit illum : et elisus in
terram, volutabatur spumans. 20 Et interrogavit patrem
ejus : Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit ? At ille
ait : Ab infantia : 21 et frequenter eum in ignem, et in
aquas misit ut eum perderet : sed si quid potes, adjuva
nos, misertus nostri. 22 Jesus autem ait illi : Si potes
credere, omnia possibilia sunt credenti. 23 Et continuo
exclamans pater pueri, cum lacrimis aiebat : Credo,
Domine ; adjuva incredulitatem meam. 24 Et cum videret
Jesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui
immundo, dicens illi : Surde et mute spiritus, ego
præcipio tibi, exi ab eo : et amplius ne introëas in eum.
25 Et exclamans, et multum discerpens eum, exiit ab eo, et
factus est sicut mortuus, ita ut multi dicerent : Quia
mortuus est. 26 Jesus autem tenens manum ejus elevavit
eum, et surrexit. 27 Et cum introisset in domum, discipuli
ejus secreto interrogabant eum : Quare nos non potuimus
ejicere eum ? 28 Et dixit illis : Hoc genus in nullo potest
exire, nisi in oratione et jejunio. 29 Et inde profecti
prætergrediebantur Galilæam : nec volebat quemquam
scire.

30 Docebat autem discipulos suos, et dicebat illis :
Quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum, et

occident eum, et occisus tertia die resurget. [31] At illi
ignorabant verbum : et timebant interrogare eum.

[32] Et venerunt Capharnaum. Qui cum domi essent,
interrogabat eos : Quid in via tractabatis ? [33] At illi
tacebant : siquidem in via inter se disputaverunt : quis
eorum major esset. [34] Et residens vocavit duodecim, et ait
illis : Si quis vult primus esse, erit omnium novissimus, et
omnium minister. [35] Et accipiens puerum, statuit eum in
medio eorum : quem cum complexus esset, ait illis :
[36] Quisquis unum ex hujusmodi pueris receperit in nomine
meo, me recipit : et quicumque me susceperit, non me
suscipit, sed eum qui misit me.

[37] Respondit illi Joannes, dicens : Magister, vidimus
quemdam in nomine tuo ejicientem dæmonia, qui non
sequitur nos, et prohibuimus eum. [38] Jesus autem ait :
Nolite prohibere eum : nemo est enim qui faciat virtutem
in nomine meo, et possit cito male loqui de me : [39] qui
enim non est adversum vos, pro vobis est. [40] Quisquis
enim potum dederit vobis calicem aquæ in nomine meo,
quia Christi estis : amen dico vobis, non perdet mercedem
suam.

[41] Et quisquis scandalizaverit unum ex his pusillis
credentibus in me : bonum est ei magis si circumdaretur
mola asinaria collo ejus, et in mare mitteretur. [42] Et si
scandalizaverit te manus tua, abscide illam : bonum est
tibi debilem introire in vitam, quam duas manus
habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem,
[43] ubi vermis eorum non moritur, et ignis non extinguitur.
[44] Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum : bonum est
tibi claudum introire in vitam æternam, quam duos pedes
habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis, [45] ubi
vermis eorum non moritur, et ignis non extinguitur.
[46] Quod si oculus tuus scandalizat te, ejice eum : bonum
est tibi luscum introire in regnum Dei, quam duos oculos
habentem mitti in gehennam ignis, [47] ubi vermis eorum

non moritur, et ignis non extinguitur. 48 Omnis enim igne
salietur, et omnis victima sale salietur. 49 Bonum est sal :
quod si sal insulsum fuerit, in quo illud condietis ? Habete
in vobis sal, et pacem habete inter vos.

Cap. 10 1 Et inde exsurgens venit in fines Judææ
ultra Jordanem : et conveniunt iterum turbæ ad eum : et
sicut consueverat, iterum docebat illos. 2 Et accedentes
pharisæi interrogabant eum : Si licet vero uxorem
dimittere : tentantes eum. 3 At ille respondens, dixit eis :
Quid vobis præcepit Moyses ? 4 Qui dixerunt : Moyses
permisit libellum repudii scribere, et dimittere. 5 Quibus
respondens Jesus, ait : Ad duritiam cordis vestri scripsit
vobis præceptum istud : 6 ab initio autem creaturæ
masculum et feminam fecit eos Deus. 7 Propter hoc
relinquet homo patrem suum et matrem, et adhærebit ad
uxorem suam : 8 et erunt duo in carne una. Itaque jam non
sunt duo, sed una caro. 9 Quod ergo Deus conjunxit, homo
non separet. 10 Et in domo iterum discipuli ejus de eodem
interrogaverunt eum. 11 Et ait illis : Quicumque dimiserit
uxorem suam, et aliam duxerit, adulterium committit
super eam. 12 Et si uxor dimiserit virum suum, et alii
nupserit, mœchatur.

13 Et offerebant illi parvulos ut tangeret illos. Discipuli
autem comminabantur offerentibus. 14 Quos cum videret
Jesus, indigne tulit, et ait illis : Sinite parvulos venire ad
me, et ne prohibueritis eos : talium enim est regnum Dei.
15 Amen dico vobis : Quisquis non receperit regnum Dei
velut parvulus, non intrabit in illud. 16 Et complexans eos,
et imponens manus super illos, benedicebat eos.

17 Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam genu
flexo ante eum, rogabat eum : Magister bone, quid
faciam ut vitam æternam percipiam ? 18 Jesus autem dixit
ei : Quid me dicis bonum ? nemo bonus, nisi unus Deus.
19 Præcepta nosti : ne adulteres, ne occidas, ne fureris, ne
falsum testimonium dixeris, ne fraudum feceris, honora

patrem tuum et matrem. 20 At ille respondens, ait illi :
Magister, hæc omnia observavi a juventute mea. 21 Jesus
autem intuitus eum, dilexit eum, et dixit ei : Unum tibi
deest : vade, quæcumque habes vende, et da pauperibus,
et habebis thesaurum in cælo : et veni, sequere me.
22 Qui contristatus in verbo, abiit mærens : erat enim
habens multas possessiones. 23 Et circumspiciens Jesus,
ait discipulis suis : Quam difficile qui pecunias habent, in
regnum Dei introibunt ! 24 Discipuli autem obstupescebant
in verbis ejus. At Jesus rursus respondens ait illis : Filioli,
quam difficile est, confidentes in pecuniis, in regnum Dei
introire ! 25 Facilius est camelum per foramen acus
transire, quam divitem intrare in regnum Dei. 26 Qui
magis admirabantur, dicentes ad semetipsos : Et quis
potest salvus fieri ? 27 Et intuens illos Jesus, ait : Apud
homines impossibile est, sed non apud Deum : omnia
enim possibilia sunt apud Deum.

28 Et cœpit ei Petrus dicere : Ecce nos dimisimus omnia, et
secuti sumus te. 29 Respondens Jesus, ait : Amen dico
vobis : Nemo est qui reliquerit domum, aut fratres, aut
sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros
propter me et propter Evangelium, 30 qui non accipiat
centies tantum, nunc in tempore hoc : domos, et fratres,
et sorores, et matres, et filios, et agros, cum
persecutionibus, et in sæculo futuro vitam æternam.
31 Multi autem erunt primi novissimi, et novissimi primi.

32 Erant autem in via ascendentes Jerosolymam : et
præcedebat illos Jesus, et stupebant : et sequentes
timebant. Et assumens iterum duodecim, cœpit illis dicere
quæ essent ei eventura. 33 Quia ecce ascendimus
Jerosolymam, et Filius hominis tradetur principibus
sacerdotum, et scribis, et senioribus, et damnabunt eum
morte, et tradent eum gentibus : 34 et illudent ei, et
conspuent eum, et flagellabunt eum, et interficient eum :
et tertia die resurget.

35 Et accedunt ad eum Jacobus et Joannes filii Zebedæi,
dicentes : Magister, volumus ut quodcumque petierimus,
facias nobis. 36 At ille dixit eis : Quid vultis ut faciam
vobis ? 37 Et dixerunt : Da nobis ut unus ad dexteram
tuam, et alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua.
38 Jesus autem ait eis : Nescitis quid petatis : potestis
bibere calicem, quem ego bibo, aut baptismo, quo ego
baptizor, baptizari ? 39 At illi dixerunt ei : Possumus. Jesus
autem ait eis : Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis ;
et baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini : 40 sedere
autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est
meum dare vobis, sed quibus paratum est. 41 Et audientes
decem, cœperunt indignari de Jacobo et Joanne. 42 Jesus
autem vocans eos, ait illis : Scitis quia hi, qui videntur
principari gentibus, dominantur eis : et principes eorum
potestatem habent ipsorum. 43 Non ita est autem in vobis,
sed quicumque voluerit fieri major, erit vester minister :
44 et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium
servus. 45 Nam et Filius hominis non venit ut ministraretur
ei, sed ut ministraret, et daret animam suam
redemptionem pro multis.

46 Et veniunt Jericho : et proficiscente eo de Jericho, et
discipulis ejus, et plurima multitudine, filius Timæi
Bartimæus cæcus, sedebat juxta viam mendicans. 47 Qui
cum audisset quia Jesus Nazarenus est, cœpit clamare, et
dicere : Jesu fili David, miserere mei. 48 Et comminabantur
ei multi ut taceret. At ille multo magis clamabat : Fili
David, miserere mei. 49 Et stans Jesus præcepit illum
vocari. Et vocant cæcum, dicentes ei : Animæquior esto :
surge, vocat te. 50 Qui projecto vestimento suo exiliens,
venit ad eum. 51 Et respondens Jesus dixit illi : Quid tibi
vis faciam ? Cæcus autem dixit ei : Rabboni, ut videam.
52 Jesus autem ait illi : Vade, fides tua te salvum fecit. Et
confestim vidit, et sequebatur eum in via.

Cap. 11 1 Et cum appropinquarent Jerosolymæ et
Bethaniæ ad montem Olivarum, mittit duos ex discipulis

suis, 2 et ait illis : Ite in castellum, quod contra vos est, et
statim introëuntes illuc, invenietis pullum ligatum, super
quem nemo adhuc hominum sedit : solvite illum, et
adducite. 3 Et si quis vobis dixerit : Quid facitis ? dicite,
quia Domino necessarius est : et continuo illum dimittet
huc. 4 Et abeuntes invenerunt pullum ligatum ante januam
foris in bivio : et solvunt eum. 5 Et quidam de illic stantibus
dicebant illis : Quid facitis solventes pullum ? 6 Qui
dixerunt eis sicut præceperat illis Jesus, et dimiserunt eis.
7 Et duxerunt pullum ad Jesum : et imponunt illi
vestimenta sua, et sedit super eum. 8 Multi autem
vestimenta sua straverunt in via : alii autem frondes
cædebant de arboribus, et sternebant in via. 9 Et qui
præibant, et qui sequebantur, clamabant, dicentes :
Hosanna : benedictus qui venit in nomine Domini :
10 benedictum quod venit regnum patris nostri David :
hosanna in excelsis. 11 Et introivit Jerosolymam in
templum : et circumspectis omnibus, cum jam vespera
esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim.

12 Et alia die cum exirent a Bethania, esuriit. 13 Cumque
vidisset a longe ficum habentem folia, venit si quid forte
inveniret in ea : et cum venisset ad eam, nihil invenit
præter folia : non enim erat tempus ficorum. 14 Et
respondens dixit ei : Jam non amplius in æternum ex te
fructum quisquam manducet. Et audiebant discipuli ejus.

15 Et veniunt in Jerosolymam. Et cum introisset in templum,
cœpit ejicere vendentes et ementes in templo : et mensas
numulariorum, et cathedras vendentium columbas
evertit : 16 et non sinebat ut quisquam transferret vas per
templum : 17 et docebat, dicens eis : Nonne scriptum est :
Quia domus mea, domus orationis vocabitur omnibus
gentibus ? vos autem fecistis eam speluncam latronum.
18 Quo audito principes sacerdotum et scribæ, quærebant
quomodo eum perderent : timebant enim eum, quoniam
universa turba admirabatur super doctrina ejus. 19 Et cum
vespera facta esset, egrediebatur de civitate.

[20] Et cum mane transirent, viderunt ficum aridam factam a
radicibus. [21] Et recordatus Petrus, dixit ei : Rabbi, ecce
ficus, cui maledixisti, aruit. [22] Et respondens Jesus ait
illis : Habete fidem Dei. [23] Amen dico vobis, quia
quicumque dixerit huic monti : Tollere, et mittere in mare,
et non hæsitaverit in corde suo, sed crediderit, quia
quodcumque dixerit fiat, fiat ei. [24] Propterea dico vobis,
omnia quæcumque orantes petitis, credite quia
accipietis, et evenient vobis. [25] Et cum stabitis ad
orandum, dimittite si quis habetis adversus aliquem : ut et
Pater vester, qui in cælis est, dimittat vobis peccata
vestra. [26] Quod si vos non dimiseritis : nec Pater vester,
qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra.

[27] Et veniunt rursus Jerosolymam. Et cum ambularet in
templo, accedunt ad eum summi sacerdotes, et scribæ, et
seniores : [28] et dicunt ei : In qua potestate hæc facis ? et
quis dedit tibi hanc potestatem ut ista facias ? [29] Jesus
autem respondens, ait illis : Interrogabo vos et ego unum
verbum, et respondete mihi : et dicam vobis in qua
potestate hæc faciam. [30] Baptismus Joannis, de cælo
erat, an ex hominibus ? Respondete mihi. [31] At illi
cogitabant secum, dicentes : Si dixerimus : De cælo,
dicet : Quare non credidistis ei ? [32] Si dixerimus : Ex
hominibus, timemus populum : omnes enim habebant
Joannem quia vere propheta esset. [33] Et respondentes
dicunt Jesu : Nescimus. Et respondens Jesus ait illis :
Neque ego dico vobis in qua potestate hæc faciam.

Cap. 12 [1] Et cœpit illis in parabolis loqui : Vineam
pastinavit homo, et circumdedit sepem, et fodit lacum, et
ædificavit turrim, et locavit eam agricolis, et peregre
profectus est. [2] Et misit ad agricolas in tempore servum ut
ab agricolis acciperet de fructu vineæ. [3] Qui
apprehensum eum ceciderunt, et dimiserunt vacuum. [4] Et
iterum misit ad illos alium servum : et illum in capite
vulneraverunt, et contumeliis affecerunt. [5] Et rursum alium

misit, et illum occiderunt : et plures alios : quosdam
cædentes, alios vero occidentes. 6 Adhuc ergo unum
habens filium carissimum, et illum misit ad eos
novissimum, dicens : Quia reverebuntur filium meum.
7 Coloni autem dixerunt ad invicem : Hic est hæres :
venite, occidamus eum : et nostra erit hæreditas. 8 Et
apprehendentes eum, occiderunt : et ejecerunt extra
vineam. 9 Quid ergo faciet dominus vineæ ? Veniet, et
perdet colonos, et dabit vineam aliis. 10 Nec scripturam
hanc legistis : Lapidem quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli : 11 a Domino factum est
istud, et est mirabile in oculis nostris ? 12 Et quærebant
eum tenere : et timuerunt turbam : cognoverunt enim
quoniam ad eos parabolam hanc dixerit. Et relicto eo
abierunt.

13 Et mittunt ad eum quosdam ex pharisæis, et herodianis,
ut eum caperent in verbo. 14 Qui venientes dicunt ei :
Magister, scimus quia verax es, et non curas quemquam :
nec enim vides in faciem hominum, sed in veritate viam
Dei doces. Licet dari tributum Cæsari, an non dabimus ?
15 Qui sciens versutiam illorum, ait illos : Quid me
tentatis ? afferte mihi denarium ut videam. 16 At illi
attulerunt ei. Et ait illis : Cujus est imago hæc, et
inscriptio ? Dicunt ei : Cæsaris. 17 Respondens autem
Jesus dixit illis : Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari :
et quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo.

18 Et venerunt ad eum sadducæi, qui dicunt
resurrectionem non esse : et interrogabant eum,
dicentes : 19 Magister, Moyses nobis scripsit, ut si cujus
frater mortuus fuerit, et dimiserit uxorem, et filios non
reliquerit, accipiat frater ejus uxorem ipsius, et resuscitet
semen fratri suo. 20 Septem ergo fratres erant : et primus
accepit uxorem, et mortuus est non relicto semine. 21 Et
secundus accepit eam, et mortuus est : et nec iste reliquit
semen. Et tertius similiter. 22 Et acceperunt eam similiter
septem : et non reliquerunt semen. Novissima omnium

defuncta est et mulier. 23 In resurrectione ergo cum
resurrexerint, cujus de his erit uxor ? septem enim
habuerunt eam uxorem. 24 Et respondens Jesus, ait illis :
Nonne ideo erratis, non scientes Scripturas, neque
virtutem Dei ? 25 Cum enim a mortuis resurrexerint, neque
nubent, neque nubentur, sed sunt sicut angeli in cælis.
26 De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro
Moysi, super rubum, quomodo dixerit illi Deus, inquiens :
Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob ?
27 Non est Deus mortuorum, sed vivorum. Vos ergo multum
erratis.

28 Et accessit unus de scribis, qui audierat illos
conquirentes, et videns quoniam bene illis responderit,
interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum.
29 Jesus autem respondit ei : Quia primum omnium
mandatum est : Audi Israël, Dominus Deus tuus, Deus
unus est : 30 et diliges Dominum Deum tuum ex tota corde
tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et ex tota
virtute tua. Hoc est primum mandatum. 31 Secundum
autem simile est illi : Diliges proximum tuum tamquam
teipsum. Majus horum aliud mandatum non est. 32 Et ait
illi scriba : Bene, Magister, in veritate dixisti, quia unus
est Deus, et non est alius præter eum. 33 Et ut diligatur ex
toto corde, et ex toto intellectu, et ex tota anima, et ex
tota fortitudine, et diligere proximum tamquam seipsum,
majus est omnibus holocautomatibus, et sacrificiis.
34 Jesus autem videns quod sapienter respondisset, dixit
illi : Non es longe a regno Dei. Et nemo jam audebat eum
interrogare.

35 Et respondens Jesus dicebat, docens in templo :
Quomodo dicunt scribæ Christum filium esse David ?
36 Ipse enim David dicit in Spiritu Sancto : Dixit Dominus
Domino meo : Sede a dextris meis, donec ponam inimicos
tuos scabellum pedum tuorum. 37 Ipse ergo David dicit
eum Dominum, et unde est filius ejus ? Et multa turba eum
libenter audivit. 38 Et dicebat eis in doctrina sua : Cavete

a scribis, qui volunt in stolis ambulare, et salutari in foro,
39 et in primis cathedris sedere in synagogis, et primos
discubitus in cœnis : 40 qui devorant domos viduarum sub
obtentu prolixæ orationis : hi accipient prolixius judicium.

41 Et sedens Jesus contra gazophylacium, aspiciebat
quomodo turba jactaret æs in gazophylacium, et multi
divites jactabant multa. 42 Cum venisset autem vidua una
pauper, misit duo minuta, quod est quadrans, 43 et
convocans discipulos suos, ait illis : Amen dico vobis,
quoniam vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui
miserunt in gazophylacium. 44 Omnes enim ex eo, quod
abundabat illis, miserunt : hæc vero de penuria sua
omnia quæ habuit misit totum victum suum.

Cap. 13 1 Et cum egrederetur de templo, ait illi unus
ex discipulis suis : Magister, aspice quales lapides, et
quales structuræ. 2 Et respondens Jesus, ait illi : Vides has
omnes magnas ædificationes ? Non relinquetur lapis
super lapidem, qui non destruatur.

3 Et cum sederet in monte Olivarum contra templum,
interrogabant eum separatim Petrus, et Jacobus, et
Joannes, et Andreas : 4 Dic nobis, quando ista fient ? et
quod signum erit, quando hæc omnia incipient
consummari ? 5 Et respondens Jesus cœpit dicere illis :
Videte ne quid vos seducat : 6 multi enim venient in
nomine meo, dicentes quia ego sum : et multos seducent.
7 Cum audieritis autem bella, et opiniones bellorum, ne
timueritis : oportet enim hæc fieri : sed nondum finis.
8 Exsurget enim gens contra gentem, et regnum super
regnum, et erunt terræmotus per loca, et fames. Initium
dolorum hæc.

9 Videte autem vosmetipsos. Tradent enim vos in consiliis,
et in synagogis vapulabitis, et ante præsides et reges
stabitis propter me, in testimonium illis. 10 Et in omnes
gentes primum oportet prædicari Evangelium. 11 Et cum

duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid
loquamini : sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id
loquimini : non enim vos estis loquentes, sed Spiritus
Sanctus. 12 Tradet autem frater fratrem in mortem, et
pater filium : et consurgent filii in parentes, et morte
afficient eos. 13 Et eritis odio omnibus propter nomen
meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic salvus erit.

14 Cum autem videritis abominationem desolationis
stantem, ubi non debet, qui legit, intelligat : tunc qui in
Judæa sunt, fugiant in montes : 15 et qui super tectum, ne
descendat in domum, nec introëat ut tollat quid de domo
sua : 16 et qui in agro erit, non revertatur retro tollere
vestimentum suum. 17 Væ autem prægnantibus et
nutrientibus in illis diebus.

18 Orate vero ut hieme non fiant. 19 Erunt enim dies illi
tribulationes tales quales non fuerunt ab initio creaturæ,
quam condidit Deus usque nunc, neque fient. 20 Et nisi
breviasset Dominus dies, non fuisset salva omnis caro :
sed propter electos, quos elegit, breviavit dies. 21 Et tunc
si quis vobis dixerit : Ecce hic est Christus, ecce illic, ne
credideritis. 22 Exsurgent enim pseudochristi et
pseudoprophetæ, et dabunt signa et portenta ad
seducendos, si fieri potest, etiam electos. 23 Vos ergo
videte : ecce prædixi vobis omnia.

24 Sed in illis diebus, post tribulationem illam, sol
contenebrabitur, et luna non dabit splendorem suum :
25 et stellæ cæli erunt decidentes, et virtutes, quæ in
cælis sunt, movebuntur. 26 Et tunc videbunt Filium hominis
venientem in nubibus cum virtute multa et gloria. 27 Et
tunc mittet angelos suos, et congregabit electos suos a
quatuor ventis, a summo terræ usque ad summum cæli.

28 A ficu autem discite parabolam. Cum jam ramus ejus
tener fuerit, et nata fuerint folia, cognoscitis quia in
proximo sit æstas : 29 sic et vos cum videritis hæc fieri,

scitote quod in proximo sit, in ostiis. 30 Amen dico vobis,
quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista
fiant. 31 Cælum et terra transibunt, verba autem mea non
transibunt.

32 De die autem illo vel hora nemo scit, neque angeli in
cælo, neque Filius, nisi Pater. 33 Videte, vigilate, et orate :
nescitis enim quando tempus sit. 34 Sicut homo qui
peregre profectus reliquit domum suam, et dedit servis
suis potestatem cujusque operis, et janitori præcepit ut
vigilet, 35 vigilate ergo (nescitis enim quando dominus
domus veniat : sero, an media nocte, an galli cantu, an
mane), 36 ne, cum venerit repente, inveniat vos
dormientes. 37 Quod autem vobis dico, omnibus dico :
Vigilate.

Cap. 14 1 Erat autem Pascha et azyma post biduum :
et quærebant summi sacerdotes et scribæ quomodo eum
dolo tenerent, et occiderent. 2 Dicebant autem : Non in
die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

3 Et cum esset Bethaniæ in domo Simonis leprosi, et
recumberet, venit mulier habens alabastrum unguenti
nardi spicati pretiosi : et fracto alabastro, effudit super
caput ejus. 4 Erant autem quidam indigne ferentes intra
semetipsos, et dicentes : Ut quid perditio ista unguenti
facta est ? 5 poterat enim unguentum istud venundari plus
quam trecentis denariis, et dari pauperibus. Et fremebant
in eam. 6 Jesus autem dixit : Sinite eam, quid illi molesti
estis ? Bonum opus operata est in me : 7 semper enim
pauperes habetis vobiscum : et cum volueritis, potestis
illis benefacere : me autem non semper habetis. 8 Quod
habuit hæc, fecit : prævenit ungere corpus meum in
sepulturam. 9 Amen dico vobis : Ubicumque prædicatum
fuerit Evangelium istud in universo mundo, et quod fecit
hæc, narrabitur in memoriam ejus.

10 Et Judas Iscariotes, unus de duodecim, abiit ad summos

sacerdotes, ut proderet eum illis. 11 Qui audientes gavisi
sunt : et promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quærebat
quomodo illum opportune traderet.

12 Et primo die azymorum quando Pascha immolabant,
dicunt ei discipuli : Quo vis eamus, et paremus tibi ut
manduces Pascha ? 13 Et mittit duos ex discipulis suis, et
dicit eis : Ite in civitatem, et occurret vobis homo lagenam
aquæ bajulans : sequimini eum, 14 et quocumque
introierit, dicite domino domus, quia magister dicit : Ubi
est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis
manducem ? 15 Et ipse vobis demonstrabit cœnaculum
grande, stratum : et illic parate nobis. 16 Et abierunt
discipuli ejus, et venerunt in civitatem : et invenerunt sicut
dixerat illis, et paraverunt Pascha. 17 Vespere autem
facto, venit cum duodecim. 18 Et discumbentibus eis, et
manducantibus, ait Jesus : Amen dico vobis, quia unus ex
vobis tradet me, qui manducat mecum. 19 At illi cœperunt
contristari, et dicere ei singulatim : Numquid ego ? 20 Qui
ait illis : Unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in
catino. 21 Et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est
de eo : væ autem homini illi per quem Filius hominis
tradetur ! bonum erat ei, si non esset natus homo ille.

22 Et manducantibus illis, accepit Jesus panem : et
benedicens fregit, et dedit eis, et ait : Sumite, hoc est
corpus meum. 23 Et accepto calice, gratias agens dedit
eis : et biberunt ex illo omnes. 24 Et ait illis : Hic est
sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur.
25 Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine
vitis usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno
Dei.

26 Et hymno dicto exierunt in montem Olivarum. 27 Et ait
eis Jesus : Omnes scandalizabimini in me in nocte ista :
quia scriptum est : Percutiam pastorem, et dispergentur
oves. 28 Sed postquam resurrexero, præcedam vos in
Galilæam. 29 Petrus autem ait illi : Et si omnes

scandalizati fuerint in te, sed non ego. 30 Et ait illi Jesus :
Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam
gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. 31 At ille
amplius loquebatur : Et si oportuerit me simul commori
tibi, non te negabo. Similiter autem et omnes dicebant.

32 Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait
discipulis suis : Sedete hic donec orem. 33 Et assumit
Petrum, et Jacobum, et Joannem secum : et cœpit pavere
et tædere. 34 Et ait illis : Tristis est anima mea usque ad
mortem : sustinete hic, et vigilate. 35 Et cum processisset
paululum, procidit super terram, et orabat ut, si fieri
posset, transiret ab eo hora. 36 Et dixit : Abba pater,
omnia tibi possibilia sunt : transfer calicem hunc a me :
sed non quod ego volo, sed quod tu. 37 Et venit, et invenit
eos dormientes. Et ait Petro : Simon, dormis ? non potuisti
una hora vigilare ? 38 vigilate et orate, ut non intretis in
tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro vero
infirma. 39 Et iterum abiens oravit, eumdem sermonem
dicens. 40 Et reversus, denuo invenit eos dormientes
(erant enim oculi eorum gravati), et ignorabant quid
responderent ei. 41 Et venit tertio, et ait illis : Dormite jam,
et requiescite. Sufficit : venit hora : ecce Filius hominis
tradetur in manus peccatorum. 42 Surgite, eamus : ecce
qui me tradet, prope est.

43 Et, adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes unus de
duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis et lignis, a
summis sacerdotibus, et scribis, et senioribus. 44 Dederat
autem traditor ejus signum eis, dicens : Quemcumque
osculatus fuero, ipse est, tenete eum, et ducite caute.
45 Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait : Ave
Rabbi : et osculatus est eum. 46 At illi manus injecerunt in
eum, et tenuerunt eum. 47 Unus autem quidam de
circumstantibus educens gladium, percussit servum
summi sacerdotis, et amputavit illi auriculam. 48 Et
respondens Jesus, ait illis : Tamquam ad latronem existis
cum gladiis et lignis comprehendere me ? 49 quotidie

eram apud vos in templo docens, et non me tenuistis. Sed
ut impleantur Scripturæ. 50 Tunc discipuli ejus
relinquentes eum, omnes fugerunt. 51 Adolescens autem
quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo : et
tenuerunt eum. 52 At ille rejecta sindone, nudus profugit
ab eis.

53 Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem : et
convenerunt omnes sacerdotes, et scribæ, et seniores.
54 Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in
atrium summi sacerdotis : et sedebat cum ministris ad
ignem, et calefaciebat se. 55 Summi vero sacerdotes et
omne concilium quærebant adversus Jesum testimonium
ut eum morti traderent : nec inveniebant. 56 Multi enim
testimonium falsum dicebant adversus eum : et
convenientia testimonia non erant. 57 Et quidam
surgentes, falsum testimonium ferebant adversus eum,
dicentes : 58 Quoniam nos audivimus eum dicentem : Ego
dissolvam templum hoc manu factum, et per triduum aliud
non manu factum ædificabo. 59 Et non erat conveniens
testimonium illorum. 60 Et exsurgens summus sacerdos in
medium, interrogavit Jesum, dicens : Non respondes
quidquam ad ea quæ tibi objiciuntur ab his ? 61 Ille autem
tacebat, et nihil respondit. Rursum summus sacerdos
interrogabat eum, et dixit ei : Tu es Christus Filius Dei
benedicti ? 62 Jesus autem dixit illi : Ego sum : et videbitis
Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et
venientem cum nubibus cæli. 63 Summus autem sacerdos
scindens vestimenta sua, ait : Quid adhuc desideramus
testes ? 64 Audistis blasphemiam : quid vobis videtur ? Qui
omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. 65 Et
cœperunt quidam conspuere eum, et velare faciem ejus,
et colaphis eum cædere, et dicere ei : Prophetiza : et
ministri alapis eum cædebant.

66 Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex
ancillis summi sacerdotis : 67 et cum vidisset Petrum
calefacientem se, aspiciens illum, ait : Et tu cum Jesu

Nazareno eras. 68 At ille negavit, dicens : Neque scio,
neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium, et gallus
cantavit. 69 Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cœpit
dicere circumstantibus : Quia hic ex illis est. 70 At ille
iterum negavit. Et post pusillum rursus qui astabant,
dicebant Petro : Vere ex illis es : nam et Galilæus es.
71 Ille autem cœpit anathematizare et jurare : Quia
nescio hominem istum, quem dicitis. 72 Et statim gallus
iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi quod
dixerat ei Jesus : Priusquam gallus cantet bis, ter me
negabis. Et cœpit flere.

Cap. 15 1 Et confestim mane consilium facientes
summi sacerdotes cum senioribus, et scribis, et universo
concilio, vincientes Jesum, duxerunt, et tradiderunt Pilato.
2 Et interrogavit eum Pilatus : Tu es rex Judæorum ? At ille
respondens, ait illi : Tu dicis. 3 Et accusabant eum summi
sacerdotes in multis. 4 Pilatus autem rursum interrogavit
eum, dicens : Non respondes quidquam ? vide in quantis
te accusant. 5 Jesus autem amplius nihil respondit, ita ut
miraretur Pilatus. 6 Per diem autem festum solebat
dimittere illis unum ex vinctis, quemcumque petissent.
7 Erat autem qui dicebatur Barrabas, qui cum seditiosis
erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium. 8 Et cum
ascendisset turba, cœpit rogare, sicut semper faciebat
illis. 9 Pilatus autem respondit eis, et dixit : Vultis
dimittam vobis regem Judæorum ? 10 Sciebat enim quod
per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes.
11 Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis
Barabbam dimitteret eis. 12 Pilatus autem iterum
respondens, ait illis : Quid ergo vultis faciam regi
Judæorum ? 13 At illi iterum clamaverunt : Crucifige eum.
14 Pilatus vero dicebat illis : Quid enim mali fecit ? At illi
magis clamabant : Crucifige eum. 15 Pilatus autem volens
populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, et tradidit
Jesum flagellis cæsum, ut crucifigeretur.

16 Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii, et

convocant totam cohortem, 17 et induunt eum purpura, et
imponunt ei plectentes spineam coronam. 18 Et cœperunt
salutare eum : Ave rex Judæorum. 19 Et percutiebant
caput ejus arundine : et conspuebant eum, et ponentes
genua, adorabant eum. 20 Et postquam illuserunt ei,
exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis
suis : et educunt illum ut crucifigerent eum.

21 Et angariaverunt prætereuntem quempiam, Simonem
Cyrenæum venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi,
ut tolleret crucem ejus. 22 Et perducunt illum in Golgotha
locum : quod est interpretatum Calvariæ locus. 23 Et
dabant ei bibere myrrhatum vinum : et non accepit. 24 Et
crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes
sortem super eis, quis quid tolleret. 25 Erat autem hora
tertia : et crucifixerunt eum. 26 Et erat titulus causæ ejus
inscriptus : Rex Judæorum. 27 Et cum eo crucifigunt duos
latrones : unum a dextris, et alium a sinistris ejus. 28 Et
impleta est Scriptura, quæ dicit : Et cum iniquis reputatus
est. 29 Et prætereuntes blasphemabant eum, moventes
capita sua, et dicentes : Vah ! qui destruis templum Dei,
et in tribus diebus reædificas, 30 salvum fac temetipsum
descendens de cruce. 31 Similiter et summi sacerdotes
illudentes, ad alterutrum cum scribis dicebant : Alios
salvos fecit ; seipsum non potest salvum facere.
32 Christus rex Israël descendat nunc de cruce, ut
videamus, et credamus. Et qui cum eo crucifixi erant,
convitiabantur ei.

33 Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt per totam
terram usque in horam nonam. 34 Et hora nona exclamavit
Jesus voce magna, dicens : Eloi, eloi, lamma sabacthani ?
quod est interpretatum : Deus meus, Deus meus, ut quid
dereliquisti me ? 35 Et quidam de circumstantibus
audientes, dicebant : Ecce Eliam vocat. 36 Currens autem
unus, et implens spongiam aceto, circumponensque
calamo, potum dabat ei, dicens : Sinite, videamus si
veniat Elias ad deponendum eum. 37 Jesus autem emissa

voce magna expiravit.

38 Et velum templi scissum est in duo, a summo usque
deorsum. 39 Videns autem centurio, qui ex adverso stabat,
quia sic clamans expirasset, ait : Vere hic homo Filius Dei
erat.

40 Erant autem et mulieres de longe aspicientes : inter
quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi minoris, et
Joseph mater, et Salome : 41 et cum esset in Galilæa,
sequebantur eum, et ministrabant ei, et aliæ multæ, quæ
simul cum eo ascenderant Jerosolymam. 42 Et cum jam
sero esset factum (quia erat parasceve, quod est ante
sabbatum), 43 venit Joseph ab Arimathæa nobilis decurio,
qui et ipse erat exspectans regnum Dei, et audacter
introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. 44 Pilatus autem
mirabatur si jam obiisset. Et accersito centurione,
interrogavit eum si jam mortuus esset. 45 Et cum
cognovisset a centurione, donavit corpus Joseph.
46 Joseph autem mercatus sindonem, et deponens eum
involvit sindone, et posuit eum in monumento quod erat
excisum de petra, et advolvit lapidem ad ostium
monumenti. 47 Maria autem Magdalene et Maria Joseph
aspiciebant ubi poneretur.

Cap. 16 1 Et cum transisset sabbatum, Maria
Magdalene, et Maria Jacobi, et Salome emerunt aromata
ut venientes ungerent Jesum. 2 Et valde mane una
sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto jam sole. 3 Et
dicebant ad invicem : Quis revolvet nobis lapidem ab
ostio monumenti ? 4 Et respicientes viderunt revolutum
lapidem. Erat quippe magnus valde. 5 Et introëuntes in
monumentum viderunt juvenem sedentem in dextris,
coopertum stola candida, et obstupuerunt. 6 Qui dicit
illis : Nolite expavescere : Jesum quæritis Nazarenum,
crucifixum : surrexit, non est hic, ecce locus ubi posuerunt
eum. 7 Sed ite, dicite discipulis ejus, et Petro, quia
præcedit vos in Galilæam : ibi eum videbitis, sicut dixit

vobis. 8 At illæ exeuntes, fugerunt de monumento :
invaserat enim eas tremor et pavor : et nemini quidquam
dixerunt : timebant enim.

9 Surgens autem mane prima sabbati, apparuit primo
Mariæ Magdalene, de qua ejecerat septem dæmonia.
10 Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus
et flentibus. 11 Et illi audientes quia viveret, et visus esset
ab ea, non crediderunt.

12 Post hæc autem duobus ex his ambulantibus ostensus
est in alia effigie, euntibus in villam : 13 et illi euntes
nuntiaverunt ceteris : nec illis crediderunt. 14 Novissime
recumbentibus illis undecim apparuit : et exprobravit
incredulitatem eorum et duritiam cordis : quia iis, qui
viderant eum resurrexisse, non crediderunt. 15 Et dixit eis :
Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni
creaturæ. 16 Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus
erit : qui vero non crediderit, condemnabitur. 17 Signa
autem eos qui crediderint, hæc sequentur : in nomine
meo dæmonia ejicient : linguis loquentur novis :
18 serpentes tollent : et si mortiferum quid biberint, non
eis nocebit : super ægros manus imponent, et bene
habebunt.

19 Et Dominus quidem Jesus postquam locutus est eis,
assumptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. 20 Illi
autem profecti prædicaverunt ubique, Domino
cooperante, et sermonem confirmante, sequentibus
signis.